

Ο ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΜΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Υπό κ. ΦΩΤΗ Α. ΔΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΥ

Γενικοῦ Γραμματέως Ὑπουργείου Γεωργίας

Κατωτέρω ἀναδημοσιεύομεν ἄρθρον τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας κ. Δαμπροπούλου, δημοσιευθὲν εἰς τὴν μηνιαίαν ἐπιθεώρησιν «Ἑλληνικὸς Πλοῦτος» ἐκδόσεως Νοεμβρίου π. ἔ., πραγματευομένου τὸ θέμα τῆς νέας γεωργικῆς πολιτικῆς, ὡς τοῦτο ἐμφανίζεται σημερινῶν κατόπιν τῶν ληφθέντων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως μέτρων ὑπὲρ τῶν ἀγροτῶν.

Ἐν τῷ ἄρθρῳ τοῦ κ. Δαμπροπούλου ἀποκτᾶ ἰδιαιτέραν βαρύτητα διότι οὗτος, βάσει στοιχείων, ἀναλύει τὴν νέαν γεωργικὴν πολιτικὴν στηριζομένην, ἐκτὸς τῶν καθαρῶς οἰκονομικῶν, ἐπὶ κοινωνικῶν κριτηρίων. Ἐκτὸς τούτου, ὁ κ. Δαμπρόπουλος ὑπηρετήσας ἐπὶ μίαν τριακονταετίαν ἐξ τῶν τομέα τῆς γεωργίας, τὴν ὁποίαν ἐγγνώρισεν ἐκ τοῦ σύνεγγυς εἰς ὅλας τὰς μορφάς, ὑφ' ἧς αὕτη ἐκδηλώνεται ἐν Ἑλλάδι, εἶναι, ὁ ἀρμοδιώτερος νὰ πραγματευθῇ γεωργοοικονομικά καὶ ταυτοχρόνως κοινωνικοοικονομικά θέματα τῆς ἐλληνικῆς γεωργίας, ὡς τὸ κατωτέρω :

Ἄσχοι οὐκ εἶναι μὲν τὸ ἀγροτικὸν μας πρόβλημα δὲν πρέπει οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ παραβλέπονται καὶ ὑποτιμοῦν τοὺς οὐσιώδεις λόγους, οἱ ὅποιοι καθιστοῦν ἐλάχιστα ἀποδοτικὴν τὴν γεωργικὴν ἐπιχείρησιν καὶ ἐξηγοῦν τὴν ἀγροτικὴν πτωχείαν τῆς χώρας.

Οἱ λόγοι οὗτοι εἶναι, ἐν συνόψει, οἱ ἐξῆς :
1ον. Ἡ καλλιεργούμενη γῆ μας εἶναι ὀλίγη καὶ μικρὰς γονιμότητος.

2ον. Τὰ μέσα ἄτινα διαθέτουν οἱ γεωργοὶ μας εἶναι πτωχὰ καὶ καθυστερημένα καὶ τὰ ἐφόδια πού χρειάζεται ἡ γεωργικὴ ἐπιχείρησις (λιπάσματα, σπόροι, φάρμακα, ζωοτροφὰ κλπ.) στοιχίζουσι πολὺ ἀκριβᾶ.

3ον. Τὸ νερὸ εἶναι σπάνιον, αἱ ἀρδύσεις περιορισμέναι καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐλάχισται καλλιέργειαι εἶναι ἐντάτικαι.

4ον. Πολλὰ ἀπὸ τὰ ἐξαγώγιμα προϊόντα μας εἶναι παθητικὰ καὶ χρειάζεται κόπος μεγάλος καὶ χρῆμα πολὺ διὰ νὰ ἀλλάξωμεν τὰς πατροπαραδότους καλλιέργειας μας καὶ

νὰ παράγωμεν δυναμικὰ προϊόντα.

5ον. Ἡ ἐγχώρια ἀγορὰ μας ὡς ἀγορὰ γεωργικῶν προϊόντων εἶναι μικρὰ καὶ ἀσθενικὴ ἐξ οὗ καὶ εἶναι κατὰ θάσιν περιορισμένη ἢ καταναλώσις.

6ον. Ἡ θέσις τῆς χώρας μας εἶναι γεωγραφικῶς μακρὰν ἀπὸ τὰς μεγάλας ἐξένας ἀγορὰς καὶ ὑποκείμεθα εἰς μεγάλα ἐξοδα διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς ταύτας. Ἐκεῖ ὁμως μεταβαίνοντες συναντῶμεν τὸν σκληρὸν καὶ ἀδυσώπητον ἀνταγωνισμὸν ἀπὸ χώρας μεγάλας καὶ πλουσίας αἱ ὁποῖαι καλλιεργοῦν ὁμοειδῆ προϊόντα (ὅπως π. χ. ὁ καπνὸς, τὰ φρούτα, ὁ βάμβαξ κλπ.) καὶ τὰ παράγουσι μὲ πολὺ χαμηλότερον ἀπὸ ἡμᾶς κόστος.

7ον. Ὡς νὰ μὴ ἤρκουν δὲ ὅλαι αὗται αἱ περιγραφεῖσαι δυσμενεῖαι ὑφίσταται ἐπὶ πλέον, εἰδικῶς προκείμενον περὶ τῆς γεωργίας, ἀλλ' ὡς παγκόσμιον ὁμως φαινόμενον, ἡ ἀβεβαιότης ὡς πρὸς τὴν τελικὴν ἔκβασιν τῆς καλλιεργείας διὰ τὴν ὁποῖαν ὁ καλλιεργητὴς μοχθεῖ ἐπὶ μῆνας ἢ ἐξάμηνον ἢ καὶ πλέον ἄλλ' εἶναι αὕτη καὶ τὸ ἐκ ταύτης εἰσοδήμα ἐκτεθειμένον εἰς μεγάλους κινδύνους ἐκ θεομηνιῶν κλπ.

8ον. Τέλος, ὅτι ἐξ αἰτίας ὄλων αὐτῶν τῶν ὀργανικῶν καὶ πάσης φύσεως ἄλλων ἀδυναμιῶν τῆς ἀγροτικῆς μας οἰκονομίας δὲν ὑπῆρξε μέχρι τοῦδε ἰσόρροπος ἢ ἀνάπτυξις μεταξὺ τῶν ἀστικῶν κέντρων ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς ἀγροτικῆς ὑπαίθρου ἀφ' ἑτέρου. Ἐκ τοῦ λόγου τούτου παρατηροῦνται εἰς μὲν τὰ μεγάλα ἴδια κέντρα ἰκανοποιητικὰ ἢ καὶ ὑψηλὰ εἰσοδήματα καὶ μέσα διαβιώσεως καὶ ψυχαγωγίας ἐπαρκῆ ἢ καὶ πλούσια, ἐνῶ ἐν τῇ ἀγροτικῇ οἰκονομίᾳ ἐπικρατοῦν τὰ μικρὰ καὶ πολὺ μικρὰ, πολὺ κάτω τοῦ μέσου ὄρου, εἰσοδήματα μὲ συνέπειαν νὰ εἶναι αἱ βιοτικαὶ καὶ κοινωνικαὶ συνθήκαι δυσμενεῖς, εἰς πολλὰς δὲ περιπτώσεις καὶ ἀπαράδεκτοι διὰ τὸν πολιτισμὸν τῆς χώρας μας.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΣΚΟΠΟΙ
ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΜΑΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Τὰς προϋποθέσεις ταύτας ἔχουν ἐναργεῖς ὑπ' ὄψιν οἱ σημερινοὶ ὑπεύθυνοι διὰ τὴν δια-